

Prijzenswaardig initiatief: rekets versus raha

Michiel van Rehwinkel en Theo Bollerman

Als lezer kan ik hooguit melden, dat ik in Bakkers stuk meer referenties naar het Oudnederlands en Vlaams had verwacht, zoals te vinden in De Bondts meesterwerk "Wie heeft lust met bal en reket te spelen – tennis in Nederland tussen 1500 en 1800", 1993. Ik zou best wel eens een foutje in de titel van dit laatste boek kunnen hebben gemaakt, maar ja, ik ben nu eenmaal slechts een oprechte hobbyist.

Ik kan dan ook aanbevelen, dat hij alsnog dat briljante werk gaat lezen. Wie weet komt hij nog wat tegen, wat voor zijn thema belangrijk kan zijn. Niet dat ik verwacht dat dat iets aan zijn standpunt zal veranderen, maar je weet maar nooit.

Overigens, Gillmeister schijnt inderdaad een botterik te zijn, een onvergeeflijke fout voor iedereen, die etymologie hoog in het vaandel heeft staan.

De slotvraag luidt echter, wie ik geloof en wie niet. Al eerder heb ik vernomen, dat een veelgehoorde opmerking in etymologische kringen neerkomt op "Het is weer het zoveelste theorieetje". In dit geval zou ik kunnen zeggen: "Dit theorieetje is een heel oud liedje". Maar het rare is, dat ik Gillmeisters theorie logischer vind op historische gronden, dan die van Bakker. Maar ja, historie en etymologie hebben nu eenmaal geen verwantschap, heeft hij mij zelf eens uitgelegd. Gillmeisters opvattingen hebben wel het voordeel, dat zij tot stand gekomen zijn na uitvoerige bestudering en weerlegging van de oude theorieën. Dus keren wij ons maar weer naar het gezegde: "Iedereen deed zijn plas, en daarna wordt het weer zoals het was". Of klopt dit gezegde nu ook weer niet?

In het aprilnummer van de Sportwereld mocht ik kennis maken met een prijzenswaardig initiatief van de heer Bakker om zich serieus in te werken in de kwestie van de etymologie van het woord (tennis) racket. Is dit woord afkomstig van het Egyptische raha (is handpalm) of van het Oudnederlandse re-kets (is terugkaatser).

Normaal gesproken zou ik slechts met een goedkeurende knik mij er van af maken, maar ja, hij noemde nu eenmaal mijn naam als aanstichter van veel kwaads. Eerder heeft een hooggeëerd etymoloog mij verboden me te bemoeien met deze tak van wetenschap, omdat ik geen etymoloog ben. Daar moet ik mij van harte bij aansluiten. Maar ik kan wel lezen. En het uitvoerige verhaal van Bakker lijkt sprekend op de betogen van Julian Marshall in zijn "Annals of Tennis" uit 1878 en van Malcolm Whitman in zijn "Tennis Origins and Mysteries" uit 1932. Sterker nog, het bevat niets nieuws.

